

Accent Manager van de eeuw Streven naar de hoogste koersen was 'dom idee'

AMSTERDAM Jack Welch, jarenlang de grote lieveling van aandeelhouders, is van zijn geloof gevallen. De legendarische bestuursvoorzitter van General Electric (1981-2001), die een hele generatie bestuursvoorzitters inspireerde, noemt het streven naar een zo hoog mogelijke aandelenkoers nu een 'dom idee'. 'Aandeelhouderswaarde is een resultaat, niet een strategie', zegt hij in de *Financial Times*. 'Je werknemers, je klanten en je product zijn het belangrijkste.'

Een opvallend geluid, want Welch wordt gezien als de grondlegger van het aandeelhouderskapitalisme. Algemeen wordt aangenomen dat deze ideologie, die de wereld

27 jaar in haar greep heeft gehouden, in 1981 werd geboren. Toen gaf Welch een speech met als titel *Snel groeien in een langzaam groeiende economie*. De winst en het dividend moesten liefst elk kwartaal omhoog, vond Welch. Om dat te bereiken nam hij GE duchtig onder handen. Elk bedrijfsonderdeel moest bij de twee grootste spelers in zijn markt horen, en jaarlijks werden de 10 procent slechts presterende managers ontslagen. De koers van GE spoot omhoog, en het personeel - op het laatst werd eenderde in opties beloond - profiteerde mee.

Welch, die door *Fortune* werd uitgeroepen tot manager van de eeuw, kreeg navolging. Veel bestuursvoorzitters, maar ook medewerkers,

hele dag naar de aandelenkoers en zinden op manieren om die omhoog te krijgen. Dit leidde ertoe dat banken en bedrijven in een streven naar steeds hogere winst langzaam werden uitgehold, waardoor ze nu als domino's omvallen.

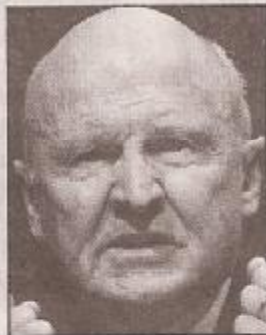
Omdat bestuursvoorzitters erin slaagden de waarde van een onderneming fors op te krikken, vond Welch het terecht dat de salarissen van bestuurders veel sneller ste-

gen dan die van de rest van het personeel. Toen het aandeelhouderskapitalisme werd geboren, verdiende een bestuursvoorzitter in de VS minder dan 50 keer zo veel als de gemiddelde werknemer. In 2007 was deze factor opgelopen tot 275.

Ook in de VS begint het besef door te dringen dat de salarissen van topmannen drastisch omlaag moeten, nu is gebleken dat een groot deel van de waarde die ze hebben gecreëerd, niet duurzaam en misschien wel fictief was.

De nieuwe tijd vraagt ook om nieuwe bestuurders. 'De dagen dat bestuurders vooral goed konden golfen, maar niet in staat waren om de risico's van hun bedrijf in te schatten, zijn voorbij', zegt Russell Reynolds, een beroemde headhunter in de *FT*.

De magie van Welch begint snel te verbleken. Jeffrey Immelt, Welch' opvolger bij GE, heeft al laten doorschemeren dat hij de verafgoding van Welch overdreven vindt. 'Iedereen kon in de jaren negentig een bedrijf leiden. Zelfs een hond had het gekund.'

Jack Welch Foto ANP